

zábrany stoupaj jak dým, k nebi se stmívá
ve změti podřadných tváří jsi jiná
pro hrstku pokleslých minut, kolik jich zbývá?
v šedavém soukolí dokázat světu, že nebolí
chceš!

po barech hledáš svůj sen to bývá
v koupeli z duhy, pod jazyk štěstí a barevný stuhy
polkneš své svědomí a malou chvíli si připadáš živá
chtít v šedavém soukolí dokázat světu, že nebolí
Je lež!

Rec. to co je nebo není normální určuje naše okolí
přiznat si svou přirozenost navzdory standartu a s pokorou přis-
tupovat k ostatním abychom i my mohli dosáhnout svého dílu milo-
sti vyžaduje odvahu
daň za tuhle odvahu je samota

pohledy všech co jsi znala skrze svůj svět
se nad ránem ztratí jako dým z cigaret
podlehnout iluzi snů, co je na dosah
a nad ránem znova být svědkem toho jak mizí